

Ms. 471, 7. 12.

Žive naj vsi naródi,
 ki hrepené dočakat lán,
 De, kadar sonce hodi,
 Prepir iz sveta bó pregnán,

De voják
 Prost bo vsák,
 Ne oráq, le sósed bó meják.

Na rádnyje se perjatlí,
 Korárjce za se vzdignimo!
 Ki smo zato se obratlí,
 Ker dobro v sèrcu míslimo,

Do kaj dni
 Naj ríci
 Bog, kar nas dobríh je gudi!